

Un congrés per no morir d'èxit

Esquerra Republicana arriba a les portes del seu 24è congrés nacional amb l'impuls del creixement viscut en el darrer cicle electoral. Precisament per això, aquest congrés serà clau per modernitzar i readaptar les estructures d'una formació que aspira a consolidar-se com a opció de Govern.

Si no hi ha ensurts —que en política catalana, i a diferència d'uns mesos enrere, ja no es poden descartar—, fins d'ací a tres anys no hi ha més campanyes electorals. El cicle electoral que acabem de tancar amb els comicis del Parlament europeu ha desencadenat un canvi espectacular en el panorama polític de Catalunya. Un canvi que es va començar a dibuixar el 25 de maig del 2003, amb les eleccions municipals. I Esquerra Republicana de Catalunya ha estat una de les formacions que ha sortit afavorida d'aquest procés. Així, doncs, amb uns bons resultats a l'esquena, ERC afronta el seu 24è congrés, que se celebra aquest cap de setmana, durant els dies 3 i 4 de juliol, a la ciutat de Lleida.

ERC ha obtingut els seus millors resultats des de l'època de la Generalitat republicana i ha aconseguit gairebé tots els objectius que s'ha anat proposant. Avui la formació republicana és la segona força en el Govern de la Generalitat de Catalunya (amb la Conselleria en Cap i cinc departaments més), ostenta la presidència del Parlament de Catalunya, ha aconseguit formar grup propi a les Corts de Madrid i reforçar la seva presència al Senat —després de triplicar el seu suport en uns comicis espanyols i aconseguir superar la barrera dels

600.000 vots. I en l'àmbit municipal ha duplicat el nombre d'alcaldies, disposa de més de 1.300 regidors i ha obtingut representació en tots els consells comarcals i en les diputacions. Aquest creixement ha anat també de la mà d'un eixamplament de les bases i de la militància. Avui ERC s'acosta als 9.000 afiliats, gairebé el doble que fa poc més d'un any.

És evident que aquest cicle electoral ha ressituat ERC en el mapa polític català. Els republicans s'han consolidat com un tercer espai, i es comencen a postular com una nova opció de govern que trenca el bipartidisme tradicional entre PSC i CiU.

Les parts fosques del creixement. Tot i l'expansió incontestable que ha viscut Esquerra en el darrer cicle electoral, hi ha hagut alguns episodis que han enterbolit la marxa de la formació. El més rellevant és la sortida del líder de la formació, Josep-Lluís Carod-Rovira, del Govern de la Generalitat, com a conseqüència de la filtració al diari *Abc* de l'entrevista del llavors conseller en cap amb dirigents d'ETA.

Altres episodis també han posat núvols sobre el creixement dels republicans, com la filtració que CiU va fer d'un informe anònim sobre política d'intervenció en mitjans de comunica-

ció privats, que la federació va atribuir al Govern català. Un afer que va acabar amb la sortida del Govern, al cap d'uns dies, del secretari de Comunicació, Miquel Sellerès, que havia estat nomenat pel mateix Carod-Rovira quan era conseller en cap.

Alguns nomenaments, com els dels dirigents de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió o algunes ensopegades en matèria de política cultural, han generat un cert desgast polític d'ERC en el Govern català. Es pot dir que aquesta formació s'ha trobat amb unes dificultats superiors a les que havia previst per gestionar les tensions pròpies d'un govern de coalició.

Posar ordre al creixement. Alguns dels dirigents d'ERC reconeixen en *pe-tit comité* que un dels principals problemes que han tingut és que el creixement aconseguit ha estat, en alguns casos, superior a les previsions més optimistes. Potser es tracta d'una exageració, però el fet és que ERC ha viscut alguns episodis que han posat de manifest una certa descoordinació interna que li ha impedit reaccionar en moments concrets. No es tracta de divisions, però sí d'una certa desarticulació entre l'organització estricta del partit i els diversos fronts institucionals en què ERC ara ja té representació.

De manera que l'objectiu és que el 24è congrés de la formació serveixi per a redefinir l'organització interna per a enfortir principalment la coordinació. Esquerra, doncs, arriba a aquesta reunió amb els deures força preparats i amb una reordenació interna pactada entre les diverses tendències. El nou congrés consagrarà el lideratge polític de Josep-Lluís Carod-Rovira per tal de consolidar la seva candidatura per a les properes eleccions al Parlament de Catalunya, previstes pel 2007. Així, el líder republicà substituirà el veterà Jordi Carbonell al capdavant de la presidència del partit. Aquest càrrec, que fins ara tenia un pes més simbòlic i honorífic, serà reforçat amb funcions de coordinació i executives. El nou president d'ERC serà qui exercirà el lideratge polític de la formació i qui coordinarà les estratègies en els diferents fronts institucionals.

Josep-Lluís Carod-Rovira amb Jordi Carbonell, a qui substituirà en la presidència del partit. El càrrec, fins ara merament simbòlic, es reforçarà amb competències executives.

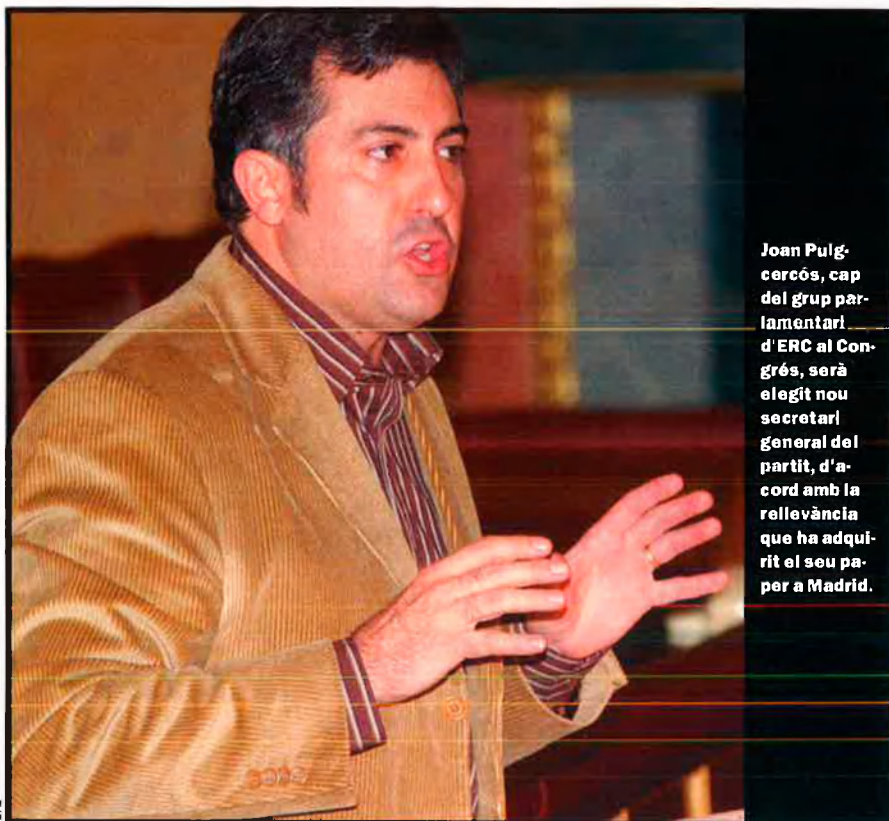
Alhora, la nova cúpula d'Esquerra també posarà de manifest el paper cada dia més rellevant que durant aquest cicle electoral ha adquirit Joan Puigcercós, cap del grup parlamentari d'ERC a Madrid. Puigcercós, assumirà probablement la secretaria general del partit. De manera que oficialment es farà càrrec de la gestió de l'anomenat "aparell del partit", com de fet ja passava.

El congrés també ha de servir per fer més operativa la direcció. Està previst que es redueixin les múltiples vicesecretaries existents actualment i que es reforci el paper de la permanent per a poder reaccionar amb agilitat al dia a dia polític. Alhora, es vol reactivar també el funcionament de les diverses sectorials per convertir-les en veritables elements de suport a la gestió política d'ERC en les institucions.

Assemblearisme i modernització. Fins ara la direcció del partit ha aconseguit incorporar tant a la ponència ideo-

lògica com a la d'organització del congrés gran part de les esmenes aportades per la militància. Tot i això, un dels temes que genera un debat precongessual més intens, i que probablement arribi fins al mateix congrés, està vinculat a una de les propostes de canvis organitzatius que planteja la direcció de la formació. Concretament, la reforma d'estatuts que faria que els congressos, per comptes de ser assemblearis, s'organitzessin per delegats, tal i com fan la majoria de partits. Segons la direcció, l'assemblearisme respon a uns esquemes que, amb el creixement experimentat per la formació, ara no resulten operatius i en dificulten el funcionament, una opinió que no coincideix amb la d'alguns militants, que consideren el funcionament assembleari una bona eina de participació democràtica.

De totes les esmenes presentades per la militància, no n'hi ha hagut cap que qüestionés el pacte tripartit al Govern de Catalunya, però algunes sí que han

Joan Puigcercós, cap del grup parlamentari d'ERC al Congrés, serà elegit nou secretari general del partit, d'acord amb la rellevància que ha adquirit el seu paper a Madrid.

proposat reforçar els mecanismes de control del compliment dels pactes del Tinell.

Anallitzar el nou context. ERC encara el congrés de Lleida, per tant, en un dels millors moments de la seva història recent. La cita li ha de servir per a dotar-se de les eines polítiques necessàries per refermar l'objectiu d'esdevenir una veritable opció de govern. Això significa, doncs, reorganitzar internament una formació que ha duplicat amb escreix el seu pes polític i que necessita uns mecanismes de funcionament diferents als d'un partit minoritari de l'oposició. Alhora, també caldrà que ERC revisi algunes estratègies polítiques que es van dissenyar en uns moments molt diferents als actuals.

En poques paraules, Esquerra està abocada a gestionar correctament l'expansió inqüestionable que ha viscut. Altrament s'arrisca a morir d'èxit.

Enric Rimbau

ESTUDI GENERAL LUL·LIÀ UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS UNIVERSITAT DE BARCELONA

CURSOS D'ESTIU 2004

MIQUEL COSTA I LLOBERA: 150 ANYS (12 - 16 DE JULIOL)
M.C. BOSCH, B. CIFRE, J. MAS, P. FULLANA, D. PONS, M. PONS, J. ALEGRET

COMUNICACIÓ I NOVES TECNOLOGIES (12 - 16 DE JULIOL)
M. BASSOLS, M.J. CUENCA, M. TORRES

CURSO DE ECONOMÍA DE LA SALUD (12-16 DE JULIOL)
O. DELGADO, M. GACÍA GONI, F. LOBO, J. OLIVA, F. PUIGVENTÓS, P. VENTAYOL

TECNOLOGIES DE LA LLENGUA I INNOVACIÓ DE SERVEIS LINGÜÍSTICS (19 - 23 DE JULIOL)
M. FORCADA, J. MORATINOS, M. ROVIRA

ACCIDENTES DE TRÁFICO, ASPECTOS JURÍDICOS, MÉDICOS Y PERICIALES (19-23 DE JULIOL)
A. VICENS, F. LEAL, N. MONROIG, A. MORAL

AUTOEDICIÓ I AVALUACIÓ D'EXERCICIS EN SUPORT DIGITAL PER A LA DOCÈNCIA (26 - 30 DE JULIOL)
J. SERRA, M. TORRES

CURSOS DE 30 HS., EQUIVALENTS A 3 CRÈDITS ACADÈMICS

HORARI: DE 9 A 15 HS.

INFORMACIÓ, MATRÍCULA, BEQUES I ALLOTJAMENT:

ESTUDI GENERAL LUL·LIÀ, C/ SANT ROC 4, 07001 PALMA DE MALLORCA

TEL. 971 711 088; FAX. 971 719 105; CORREU-E: estudigeneral@ctv.es

ELS PROGRAMAES DETALLATS ES PODEN CONSULTAR A <http://www.estudigeneral.com>

AMB EL PATROCINI DE LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CULTURA DEL GOVERN BALEAR (DIRECCIÓ GENERAL DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA) I DE L'AJUNTAMENT DE PALMA